

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **I. P.**, t.č. PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, doručovací adresa Praha – západ, Kněžves, U školy 3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2014, čj. OAM-77/ZA-ZA14-K07-2014, t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného správního orgánu ze dne 28. 4. 2014 byla s odkazem na ust. § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu vyslovena nepřípustnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a řízení bylo podle § 25 písm. i) tohoto zákona zastaveno.

Žalobce žádal o uznání odkladného účinku žaloby, této žádosti soud usnesením ze dne 11. 6. 2014 vyhověl. V žalobě pak žalobce namítal, že žalovaný chybně posoudil bezpečnostní situaci na Ukrajině, neboť v rozhodnutí uvedl, že se tato od podání poslední žádosti žalobce nezměnila. Takové tvrzení považuje žalobce za hrubě nepravdivé, zejména s ohledem na poslední události, o kterých dostatečně informují média. Tuto nejistou situaci si jistě mohl žalovaný lépe zjistit, na Ukrajině dochází ke krvavým soubojům, situace je, i s ohledem na postoje Ruska, naprosto nejistá. Žalobce v podrobnostech odkazuje na svoji žádost a provedený pohovor,

navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Náhradu nákladů řízení žalobce neúčtoval.

Z vyjádření žalovaného ze dne 9. 6. 2014 plyne, že dle přesvědčení správního orgánu obsah žaloby správnost a zákonnost jeho rozhodnutí nezpochybňuje. Námitky dovolávající se nezbytnosti lepšího zjištění a ověření nejisté situace na Ukrajině, včetně zmínky o proběhnuvších krvavých soubojích v zemi a postoji Ruska nemohou být v žalobcově případě vyhodnoceny jako dostatečně konkrétní důvody, pro které by mělo být rozhodnutí shledáno nezákonným. Žalovaný v tomto směru naopak poukazuje na zcela konkrétní odůvodnění svého rozhodnutí, neboť z dostupných informací v zemi původu žalobce nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace ve vztahu k jím prezentovaným důvodům žádosti, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z rozboru událostí (str. 4 – 5 rozhodnutí) je patrné, že žalovaný se aktuální situací na Ukrajině zabýval, posoudil ji na základě dostatečného množství za tím účelem opatřených podkladů, které jsou též součástí spisu. Žalovanému bylo dne 24. 4. 2014 umožněno, aby se s podklady rozhodnutí seznámil, což odmítl, ani se k podkladům nevyjádřil a nežádal jejich doplnění. Nynější žalobcem uváděný důvod podání žaloby je proto žalovaným hodnocen jako účelový. Rozhodnutí odráží stav věci, korespondující časově s dobou jeho vydání, s ohledem na žalobcem uváděné důvody nebyly splněny předpoklady k meritornímu posouzení jeho žádosti. Tato je již v pořadí třetí, stručný popis správních a navazujících soudních řízení o předcházejících neúspěšných žádostech žalobce je součástí odůvodnění, s nimi související podstatné podkladové materiály jsou v kopii zařazeny do spisu. Z tvrzení žalobce je zřejmé, že hlavním důvodem jeho žádosti je snaha dosáhnout legalizace zdejšího pobytu, jednak z důvodů ekonomických, jednak za účelem soužití s přítelkyní české státní příslušnosti. Takové skutečnosti, opakovaně uváděné, jako azylově relevantní chápat nelze. Situací na Ukrajině a v návaznosti na ni i konkrétní situací žalobce se žalovaný zabýval dostatečnou měrou, nepřehlédl, že před svým odjezdem z vlasti žalobce pobýval v Zakarpatské oblasti a konstatoval rovněž, že obyvatelé Doněcké oblasti a měst zasažených ozbrojenými konflikty se snaží řešit problémy přestěhováním se do klidných oblastí střední a západní Ukrajiny. Závěry, ke kterým žalovaný dospěl, jsou výsledkem na sebe logicky navazujících úvah, jejichž základem jsou konkrétní podkladové informace. Žalovaný odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 7 Azs 28/2011 ze dne 8. 9. 2011 či jeho usnesení ze dne 2. 4. 2014, čj. 3 Azs 27/2013, zde popsané stanovisko NSS lze v dané věci aplikovat pro závěr, že žalovaný dostal potřebným předpokladům a žalobce nebyl zkrácen na svých právech.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

Ze správního spisu plyne, že žalobce podal současnou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 6. 3. 2014, uvedl, že je státním občanem Ukrajiny, téže národnosti. Jeho rodiče již zemřeli, je rozvedený. V zemi původu žijí jeho tři sourozenci a dcera. V ČR má přítelkyni, s níž od r. 1997 žije. Již v r. 1998 mu byl zcizen cestovní pas, má k dispozici vojenskou knížku. Je pravoslavného vyznání, nikdy nebyl politicky organizován. Má VŠ vzdělání, odborné předpoklady má v oboru mechanika zemědělských strojů, v tomto oboru v minulosti i pracoval. Do ČR přijel v r. 1997 za prací, na pozvání. Zde žije již 14 let s přítelkyní, chtěl by zde již zůstat a

oženit se. Žádost o trvalý pobyt mu nebyla dosud vyřízena, sňatek nemohl uzavřít, protože nemá potřebné doklady. V ČR již opakovaně pobýval od r. 1992 kvůli práci. O mezinárodní ochranu žalobce žádal již v r. 2000 a 2010. Na Ukrajině existují samé problémy, nyní je tam v podstatě válka. Měl by problém s bydlením. Ve spise se nacházejí protokoly z dřívějších žádostí žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Dne 24. 4. 2014 pak správní orgán žalobce seznámil s podklady, které jsou součástí správního spisu a které dokumentují zejména současnou aktuální situaci na Ukrajině. Žalobce uvedl, že se s těmito podklady nechce seznamovat, nechce se k nim ani vyjadřovat a k doplnění věci nic nemá.

Pro úplnost soud cituje z dřívějšího řízení o udělení mezinárodní ochrany – Řízení v r. 2010 proběhlo na základě žádosti žalobce, podané dne 21. 4. 2010. Při pohovoru dne 23. 4. 2010 uvedl, že naposledy přicestoval do ČR v r. 1997. V zemi původu vystudoval vysokou školu, učil jako mistr na střední škole. Pracoval ve firmě, která stavěla mosty přes řeky, oženil se a narodila se dcera. Ekonomická situace ovšem nebyla dobrá, proto se rozhodl hledat práci v zahraničí a odjel do ČR za prací. Nejdříve nebyla vízová povinnost, pak požádal v r. 2000 o azyl, žádost ale byla zamítnuta. Žil zde poté „načerno“, v únoru 2014 ale obdržel správní vyhoštění. V r. 1999 byla zamítnuta jeho žádost o trvalý pobyt. Ukrajinu opustil z ekonomických důvodů, potřeboval si vydělat na stavbu domu, v r. 1999 se s ním manželka rozvedla. Přes advokáta se vzdal na Ukrajině domu ve prospěch dcery a požádal zde o azyl. Již 10 let žije ve společné domácnosti s přítelkyní, chce zde zůstat a legálně pracovat. Neměl rodný list, řekli mu na ambasádě, že si ho musí vyřídit na Ukrajině, ale tam jet nechtěl. Na Ukrajině nikoho nemá, rodiče již zemřeli a s příbuznými není v kontaktu. Toto řízení bylo ukončeno vydáním rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2010, žádost žalobce byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je v souladu se zákonem o azylu i správním řádem.

Z ust. § 10 a) písm. e) zákona o azylu v platném znění vyplývá, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

V ust. § 25 písm. i) zákona o azylu se pak uvádí, že řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

Žalobce v žalobě poukazoval na nesprávnost napadeného rozhodnutí žalovaného a namítal nesprávné vyhodnocení současné bezpečnostní situace na Ukrajině, tedy, uváděl, že je nesprávné hodnocení žalovaného v tom směru, že se od jeho poslední žádosti situace nijak nezměnila. Jiné námitky žalobce neuváděl. Z výše uvedených skutkových okolností věci považuje soud za nepochybné, že žalobce nikdy v minulosti, ani v situaci současné, neuváděl žádné azylově relevantní důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jako důvod vždy uvedl to, že do ČR cestoval

za prací, zde žije již mnoho let s přítelkyní, manželství však dosud neuzavřel, neboť mu chybí potřebné doklady. Soud je přesvědčen, že zabezpečení potřebných dokladů mohl žalobce, pokud by měl o podobný úkon skutečný zájem, kdykoliv v minulosti uskutečnit. Žádné nebezpečí mu v tomto směru v zemi původu nehrozilo. V r. 2014 se skutečně na Ukrajině rozhořel ozbrojený konflikt, který však až dosud měl zcela lokální charakter. Tento fakt a veškeré aktuální okolnosti uvedeného problému aktuálně správní orgán vyhodnotil, uvedl na str. 4 a 5 podrobný rozbor bezpečnostní situace, která je na západě a ve středu země klidná, tedy zcela jistě byla v době rozhodování a v době současné soud aktuálně doplňuje, že došlo k uzavření příměří, které postupně stabilizuje situaci i ve východní části Ukrajiny. Žalobce neuváděl, že pochází z východního území Ukrajiny, proto je soud i za současné situace přesvědčen, že žalobce v případě návratu do země původu není ničím závažným ohrožen a azylově relevantní nebezpečí mu nehrozí. Protože v dalším žalobce žádné nové osobní ani jiné skutečnosti oproti dřívějším žádostem o azyl neuváděl, soud neshledal žádného pochybení v závěru správního orgánu v tom smyslu, že žalobcova žádost neuvádí žádné nové skutečnosti, které by již nebyly dříve známy a které by nebyly předmětem dřívějšího hodnocení jeho situace. Soud upozorňuje, že mezinárodní ochranu lze žadateli udělit pouze v případech, kdy cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, či má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož má občanství. K udělení doplňkové ochrany je pak možné přistoupit tehdy, pokud by byl žadatel ohrožen nebezpečím vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu. Žádné takové nebezpečí žalobci nehrozí. Soud proto přisvědčil žalovanému v jeho argumentaci v napadeném rozhodnutí a tuto, na rozdíl od žalobce, považuje za správnou a vyčerpávající za situace, kdy žádost byla hodnocena z výše uvedených důvodů jako nepřipustná a kdy poté správní orgán rozhodl o zastavení řízení. Správný je v dané situaci i odkaz žalovaného na dřívější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v Brně, jak uvedena shora. Soud je přesvědčen, že na žalobní námitky žalobce odpověděl dostatečným a přezkoumatelným způsobem, jeho námitce nevyhověl, proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud zdůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 25. února 2015

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně